

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Politiske Betragtninger med Blik paa Danmark og Holsteen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 47. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1831_490A-txt-shoot-idm770/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

sig snart hos de Bedste til Taknemmelighed, og hos de Beste til Væres=Høflighed, skal Man i Opdragelsen og Stats=Styrelsen aldrig være lange.

Men gives der ikke dog tidligmodne Skribenter, og har ikke især mangen Digter vundet sine skønneste Laurbær, før han fyldte f. Ex. sine Femogtyve?

Herom var Endel at sige, men, før at undgaae unødvendig Bidtæstighed, vil jeg ikke blot indramme det, men lægge til, at f. Ex. Shakspear ikke hørde til den Deel af Folket, Man sættelig ved nogen tydelig Grændse=Linie faaer paa den danske Side; men hvad siger saa det? Naar Man vil have en Nig=Dag, lader Man sig jo ikke hindre, hørken af den Betragtning, at Man umuelig kan faae alle de Dydigste samlede paa den, eller ved den, at Man maaske undvære de Tidligmodne, hvis de ikke kan taale at glemmes, og naar vi vil have en velordnet Skrive=Frihed, skulde vi dog vel ikke heller lade os affkræfte ved Betænklichkeiten, som have langt mindre paa sig. Dreis faae vi her, hvor vi kan tage hele den kjendelig dannede Deel af Folket med, langt mindre Fare for at udelukke nogen Dydighed, dreis er Tabet af Tidligmodne før Lov=Ålderen Intet mod Udelukkelsen af de Umodne, og endelig har vi et Mittel, som Nig=Dagen fattes, til at giere alt Tab næsten umueligt.

Det vilde nemlig være høisturimeligt at nogte noget Medlem af Borger=Samfundet, han være høj eller lav, ung eller gammel, Lev til at faae sin Skrift trykt, naar en vederhæftig Mand vil befordre det til Trykken, og indestaac baade Regjeringen for, at det indeholder intet Lovstridigt, og Læse=Verdenen for, at det indeholder Noget som, er værdt at læse, og ligesom da Ingen kan forhindre, at den der har Skrive=Frihed, udgiver en Andens Arbeide under sit Navn, saaledes kan der jo Intet være derimod at indvende, at Udgiveren tilstaaer, Arbeidet er egentlig en Andens, Benævnt eller Ubenævnt, han har kun synet det, og paatager sig Ansvaeret. Alt dette Ansvar for Læse=Verdenen kun er en Væres=Sag, men dens det for Lovene er en Retts=Sag, følger af sig selv, men medens Man var temmelig vis paa, ved en saadan Censur ei at gaac glip af det Mindste, Man nædig skulde sovne, vilde Man upaasigtelig slippe for de nitende Dele af hvad vi nu sukke over, og næsten for alt det, der hidtil har gjort Regjeringerne vrantne over Trykks=Friheden; thi et høert dattet Menneske, der er kommet til sine myndige Aar, vil ordenligvis være endnu mere varsom ved hvad Fremmed han indfaaer for, og trykker Stempel paa, end hvad han udgiver af sit Eget, som vi daglig ser, at Recensenter er langt mere kræsnere paa Bøger af Andre, end paa Recensioner af deres Egne.

